

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 291)
miljøministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	28. november 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Miljøministeriets notat om afslutning af forligsprocedure vedrørende Europa-Kommissionens forslag til direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), Kom(2000) 347.

MILJØstyrelsen 21. november 2002

Internationalt kontor mse/6.

MEM 449 MST

NOTAT

til Folketingets Europaudvalg om afslutning af forligsprocedure vedrørende Europa-Kommissionens forslag til direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (KOM (2000) 347)

1. Baggrund og indhold

Europa-Kommissionen præsenterede på rådsmødet (miljø) den 10. oktober 2000 forslag til direktiv om håndtering af affald fra elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) Forslagets hjemmel er Traktatens artikel 175 (miljøkapitlet), jf. artikel 251, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal i fælles beslutningstagen med Parlamentet.

Formålet med direktivforslaget er at bidrage til mere ensartede grundvilkår for håndteringen af elektronikaffald, at minimere affaldsmængden til bortskaffelse, og at gøre affaldet mindre skadeligt. Som et centralt element indebærer forslaget, at ansvaret for behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af elektrisk og elektronisk affald, samt ansvaret for finansieringen heraf pålægges producenterne af produkterne.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 6. oktober og den 15. december 2000, den 1. marts 2001 og med henblik på forhandlingsoplæg den 1. juni 2001.

Grundnotat er oversendt den 23. september 2000. Aktuelt notat er oversendt den 8. december 2000, den 23. februar og den 22. maj 2001.

Den 7. juni 2001 blev der opnået politisk enighed om forslaget. Den fælles holdning blev vedtaget af Rådet den 4. december 2001.

Europa-Parlamentet vedtog den 10. april sin 2. udtalelse om forslaget, som indeholder 46 ændringsforslag. De væsentligste ændringsforslag svarer til Kommissionens oprindelige forslag og Europa-Parlamentets 1. udtalelse herom.

Europa-Parlamentet foreslår blandt andet en skærpelse af mål for indsamlet mængde elektronikaffald fra husholdninger, skærpelse af nyttiggørelsesmål for oparbejdningen, udmøntning af det finansielle producentansvar først og fremmest på individuel basis, en undtagelse for hvornår det finansielle producentansvar skal træde i kraft i de medlemslande, der allerede har indført sådanne ordninger og en forpligtelse af medlemsstaternes afregeringsforpligtelser.

Rådet har gennem skriftlig procedure truffet beslutning om at afvise de ændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, og direktivforslaget er nu i forligsprocedure. Det første forligsudvalgsmøde blev afholdt den 12. september i henhold til artikel 251, stk. 3 i Traktaten. Mødet var af en meget indledende og formel karakter og kun 3 mindre ændringsforslag om leasing, produkt design samt inspektion og overvågning i medlemslandene blev berørt. Det afsluttende forligsudvalgsmøde blev afholdt den 10. oktober 2002, hvor der blev opnået et forlig. Dette forlig skal nu bekræftes formelt af såvel Rådet som Europa-Parlamentet inden for 6 uger.

2. Dansk holdning

Danmark lægger afgørende vægt på, at en ordning baseret på producentansvar i sin endelige udformning ikke indebærer en svækkelse af beskyttelsesniveauet i det eksisterende danske system, hvor kommunerne forestår indsamling og håndtering af elektrisk og elektronisk affald.

De af Parlamentets ændringsforslag, der er mest problematiske for Danmark er forslaget om at producentansvaret primært skal være individuelt og at man kun kan lave en kollektiv ordning, såfremt omkostningerne ved en individuel ordning viser sig at være uforholdsmæssigt høje og såfremt man ansøger Kommissionen herom. Det er vigtigt for Danmark, at der bliver fleksibilitet i et eller andet omfang, såvel af hensyn til en overskuelig administration som sikring af, at man i højere grad kan vælge mellem en kollektiv eller individuel ordning. Samtidig skal det sikres i et tilstrækkeligt omfang, at midlerne til dækning af omkostningerne ved oparbejdningen er til stede, når omkostningerne opstår. Derudover foreslår Parlamentet at forøge nyttiggørelsesmålene. Det kan være problematisk miljømæssigt at genanvende så meget som foreslået, idet visse affaldstyper indeholder problematiske stoffer, der ikke bør sendes i cirkulation igen. Danmark vil arbejde for, at nyttiggørelsesmålene alene forhøjes, hvor dette er miljømæssigt forsvarligt.

3. Forligsresultatet

Forpligtelsen for producenten til at finansiere behandlingen af nyt affald gælder for producentens egne produkter. Denne forpligtelse kan producenten selv vælge om han vil opfylde individuelt eller ved at deltage i et kollektivt system.

Producentansvaret for finansieringen af behandlingen af det historiske affald skal deles kollektivt. Producentansvaret for finansieringen af såvel nyt som historisk affald træder i kraft 30 måneder efter direktivets ikrafttræden. Producenten skal mærke sit produkt ved markedsføringen, således at producenten og tidspunktet for markedsføringen kan afgøres. Sidstnævnte skal sikre, at der kan skelnes mellem nyt og historisk affald. Garantien kan udgøres af producentens deltagelse i en finansiel ordning for håndteringen af affaldet.

Den enkelte producent skal desuden ved markedsføringen af nye produkter stille en garanti til rådighed som sikkerhed for, at nyt affald, der kan karakteriseres som "forældreløst" bliver finansieret.

Producenten kan ligeledes vælge at stå for indsamlingen individuelt eller kollektivt eller lade en tredje part stå for det. Dette system indebærer, at såfremt en producent ønsker selv at foretage indsamlingen, skal medlemsstaten give ham tilladelsen, såfremt producenten i øvrigt opfylder kravene. Ønsker producenten ikke dette, indebærer systemet, at eventuelle bestående systemer, som eksempelvis det danske kommunale indsamlingssystem, fortsat kan benyttes, i det omfang, det lever op til kravene i direktivet.

Medlemslandene skal sørge for, at enten producenten eller en tredje part sørger for etablering af et behandlingssystem for affaldet. Såfremt producenten vælger at etablere behandlingsfaciliteter, kan producenten gøre det individuelt eller kollektivt. Dette regelsæt indebærer således også på behandlingssiden, at eksisterende behandlingssystemer kan bevares og fortsat benyttes.

Det er ikke tilladt for producenten ved salg af nye produkter at vise, hvilken del af prisen der udgøres af omkostninger i forbindelse med indsamling, behandling eller bortskaffelse som et synligt gebyr. Der gælder dog en overgangsperiode på 8-10 år fsva. oparbejdningsprisen for det historiske affald.

I forbindelse med markedsføring af produkterne skal producenten orientere forbrugeren om vedligeholdelse og mulighederne for opgradering af produktet, forbrugeren rolle i forbindelse med håndtering af produktet når det bliver til affald, og oparbejdningsevne om hvilke miljøfremmede stoffer produktet indeholder.

Der blev fastsat et bindende indsamlingsmål på 4 kg pr. person pr. år, modsat fælles holdningen, der sagde 4,5 kg som indikativt mål. Et nyt bindende mål skal fastsættes pr 31.12.2008.

Der blev ikke ændret ved nyttiggørelsesmålene, bortset fra at salgsautomater blev flyttet over i samme kategori som store husholdningsapparater, hvilket reelt betyder en 10 % forhøjelse for denne produkttype.

WEEE, der eksporteres til genanvendelse, nyttiggørelse eller genbrug tæller kun med i opfyldelsen af genanvendelses- og nyttiggørelsesmålsætningerne, såfremt producenten kan bevise, at genanvendelsen/nyttiggørelsen fandt sted på en måde, der lever op til direktivets krav.